

تیتل و بیبل و هه دایه

هوئراوه: م. مه زهه ر

نیگارکیش: محمد مهد روسته مزاده

بۆدابەزاندنی جۆرەها کتیب: سەرداوی: (مُنْتَدِی إِقْرَا الْثَّقَافِی)

لەحمیل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدِی إِقْرَا الْثَّقَافِی)

پەرای دانلود کتابهای مختلف مراجعة: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی , عربی , فارسی)

بەناوی خودای دلوقان

تیتل و بیبل و ههدايە

چيرۆکى كونى كوردى

بەتۈزى گۇرپانەوە

ھۆنراوه:

م. مەزھەر

نگار:

مەممەد رۆستە مزادە

(نامو)

سەرئاسە: مەزھەر، موفىدە ۱۳۳۲
عىنىوان و ئىتىوي يەد بېشىنەر تىتل و بىبل و ههدايە نۇوسەر موفىدە مەزھەر
نىڭارەكان: مەممەد رۆستە مزادە (نامو)
نىستانە گەللىرى روالاتى: ۲۶ لايەرەدى نىڭاردار
نىۋەرۇك: چىرۆكى كونى كوردى بۇ مەدالان
شاپىك: ۹۶۴-۶۷۲۰-۲۷-۷
گۈوبى تەمەن: ب، ج
رەددەندى دىبوبى: ۸/۲۱۹/ا
رۇمارە كىتىپناسى مىلى: ۸۰-۹۴۱ م

ووسمەر: موفىدە مەزھەر

يىڭارەكان: مەممەد رۆستە مزادە

ماشىر: نۇوسەر

ۋېبىي چاپ: چاپى ھەوەل

دەۋماار: ۱۰۰۰ دانە - خىشى

بىزازىين: ئۇمىيد موقدىدەس

رەخ: ۳۰۰۰

شاپىك: ۹۶۴-۶۷۲۰-۲۷-۷

لەغىلى چاپ دانەوەدى بۇ ھۆنەرى كىتىپە كەيە

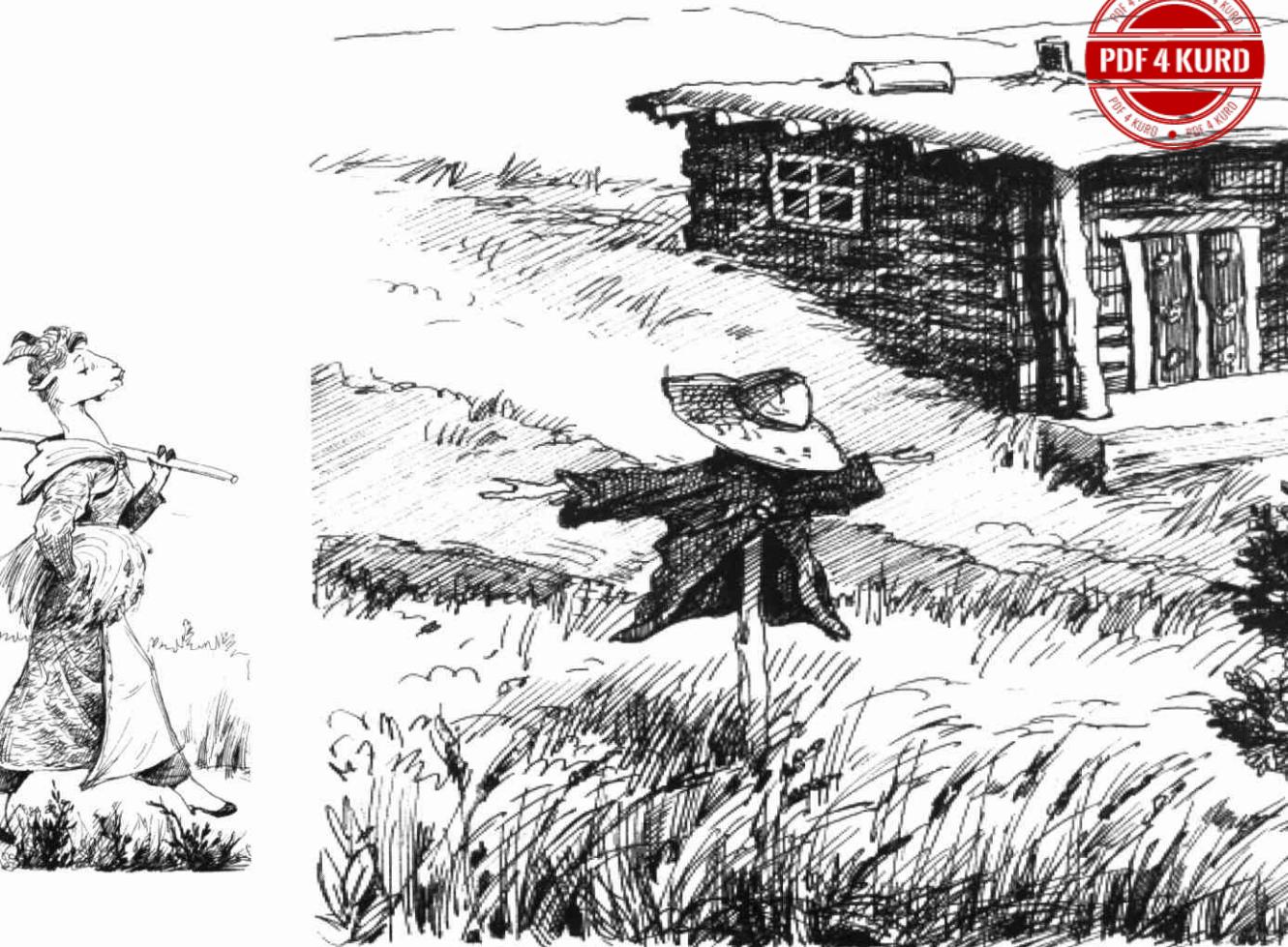
ناؤەندى بىلۇرىدىنەوە:

سەقز - فەرھەنگسەرای ھونەر و ئەندىشە
۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

رازاوه و پاک و نه خشین
گولی سوورو زهرد و شین

دهشتیک بwoo پان و بهرين
پهپولهی جوانی رهنگین

تیشکی ره‌نگاله‌ی هه‌تاو
مالی بچووک دیاره
هوشیار و ژیر و ئازا
سی کاژه‌له‌ی جوانی بوو

دهنگی مهل و خوره‌ی ئاو
لهم دهشت و میرغوزاره
مالی بزنيکی وريا
دایکی کارزان و خوشخوو

شۆخ و شەنگ و زىتەلە
ئەوی تريان بىبل بۇو

خرت و مرت و ژىكەلە
يەكىان ناوى تىتل بۇو

جەرگ و هەناوى دايە
گيادىنى لەو مەزرايە
كەي ئىتر كاتى كارە

چكولەكەي هەدايە
گ رۆزى بىزنى دايە
كە رۆز بۇو بە ئىوارە

گوانی پر شیرو خوشحال
ئەم ئاوازە ئەخوینى:
درگا كەنۇ بۇ دايىه
گىالە بىخى ديانىايە»

دaiيه دىتۇ بەرهەو مال
منالىكەن ئەدوينى
«تىتل و بىبل و هەدaiيە
دaiيه شىر لە گوانىايە

جا درگاکه هه لئه گرن
رووناکی مال و حالم
له گه ل مانگ و ئه ستیران»

کاژه لە کان گوی ئە گرن
«دا یه کۆلە کەی مال
بە خیّر بیتۆ لە خیّران

بى خەم و بى پەر قشى
دا يك هاتەوه بە گريان

رۇزان رۇيىن بە خۆشى
بە لام رۇزى لە رۇزان

کاژیله جوانه کانی
هوشیارین و ئازابن
هاتوو چوویه‌تی وەک هار
بە دواي ئىمەدا وىلە

روویکرده بەچەکانی
وتى : «رۆلە وریا بن
چون گورگى بەدی بەدکار
خەریکى فرو فیلە

خاوهنى چنگ و ديانه
 گورگ دهرد و بهلايىه
 پهلهپ و بيانووی پييگرن»
 هيچ دهنگ و باسى نهبوو
 ههلىكى دهسکەوتە باش

بى بەزەو بى ئامانه
 ئامان رۆلەكەي دايىه
 درگاكەي بو هەلنىھەگرن
 ماوهىيەك باش بەسەرچوو
 گورگ خەريكى كروكاش

لیحه‌رام بwoo نان و ئاو
هات و درگای پیگرتن
دهسی کرد به قووره‌قوقور:
درگاکه‌نؤ بؤ دایه

مالی بزنتی کرده چاو
ليان كه وته فييل کردن
رۇزى هات به لووره لوور
"تىتل و بىبل و هەدایه"

گیاله بیخی دیانیایه
له ترسانا ئەلەرزان
چیبکەن چارهیان چی بوو؟
پەلپ و بیانووی پیبگرین»
لەرنگى دایكمان نیت!
یەكجار جوان و نەخشینه»

دایه شیر له گوانیایه
کاژیلەكان زۆرترسان
ریگای دەرچوونیان نەبوو
وتیان : «ریگای لى بگرین
کاژەل و تیان : «تو گورگیت
رەنگى دایكمان شىنه

سەرسەرتاپای شین کرد
درگای دا بهرمشت و شەپ
کەی ئەتو دايکى ئىمەي
سېپى و جوان و شىريينه»
خۆى گرته ئاردى مالان
داى لە درگا، تەق تەقان:
درگاکەنۇ بۇ دايىه

گورگە روئى دەسوبرد
زرمە زرم و تەپەتەپ
دىسان و تىان: «بىرۇ دەي
دaiكى ئىمە به فرىنه
گورگە روئى به ئاسان
سېپى و سۆل و پاک و جوان
"تىتل و بىبل و هەدایە

گیا له بیخی دیانیایه
و تیان به گورجی و پله:
بیگه رده و هک بلوره
برو دایکی ئیمه نیت»
هاته وه به لوره لوره
گورگه يان هەلفریوان

دایه شیر له گوانیایه
بەلام دیسان کاژه له
«خۆ دایکی ئیمه سووره
تو تۆزاوی و چلکنیت
گورگه خۆینا قوری سوور
کاژه له کان هەم دیسان

نه و هستا بوق به یانی
هم هوشیارن هم ئازان
له گریزه نهی ترازان
دووانی قووت دا به پله
چاوه روانه بوق دایه
روانی له حال و ئه حوال
ماله که شپرز اووه

گورگه بهم فیله زانی
تیگه بی کاژیله کان
درگای دا به رهیزی شان
پری دایه کاژله
خوی شارددهو هه دایه
دایک هاته وه به ره و مال
دی درگاکه شکاوه

هۆی هەدایه، بیبل گیان
رووله کى کەم بەم سەرما»
ھەر رۆحى پىنەما بۇو
تىتل و بیبل يان رفان»
بەھەر چوار دەورا گەرا
بازىدا سەر بان بە تاو

هاوارى كرد : «تىتل گیان
خاکى كوى كەم بەسەرما
ھەدایه زۆر ترسا بۇو
وتى: «دایه دایه گیان!
كەوتە خۆ بىزنى ئازا
مالى ورچى كرده چاو

راکه‌رake و شهپه‌شahپ
 ده‌رپه‌ری له مالی چوّل
 خه‌ریکی ره‌پ ره‌پانه
 پربوو کیتله و گوزه!
 «ورچه بوره‌ی سته‌مکار
 شاخم وهک بیل بیل‌وکی
 بیته شه‌ره مه‌یدانم»

کردیه ههرا و ته‌په‌ته‌پ
 ورچه بور به بوله بول
 و‌تی: «کییه له‌و بانه
 به‌و زرمه و ته‌پ و‌تۆزه
 بزن قیراندی ئه‌مجار:
 منم چاو بزبزۆکی
 کی خواردی به‌چکه‌کانم

چوونکه گوناهی نهبوو
 ئەو هەرا هەرا چىيە؟
 کاشىلەئىچى، خوانى چى؟
 گورگى چاوبىسى مل پان
 راکە راکە و شەپە شەپ
 سكى تىرە لىخەوتە!
 خەرىكى رەپ رەپانە
 پربۇو كىتەلەو گۆزە

ورچە زۆرى پى داچوو
 وتى: «ئاگام لى نىيە!
 شەپى چى مەيدانى چى؟
 بىزنى، بازىدا سەربان
 كردىھە هەرا و تەپەتەپ
 گورگە لەملا كەوتە!
 ئەلى : «كىيە لەو بانە
 بەو زرمەو تەپ و تۆزە

نکردی به‌هاوار :
من چاو بزبزوکی

«گورگی دری سـتـهـمـکـارـ
شـاخـمـوـهـکـ بـیـلـ بـیـلـوـکـیـ

بـیـتـهـ شـهـرـهـ مـهـيـدانـمـ
رـزـقـیـ خـوـمـ بـوـوـ،ـ بـرـدوـومـهـ!
دـیـمـهـ شـهـرـتـ لـهـ مـهـيـدانـ»

کـیـ خـوارـدـیـ بـهـ چـکـهـ کـانـمـ
گـورـگـ وـتـیـ:ـ «ـمـنـ خـوارـدـوـمـهـ
جـهـنـگـتـ ئـهـوـیـ،ـ بـهـ چـاـوـانـ!ـ

گورگ مهیلی شهروشۆرە
شکات بۆ قازى ببات
قازى زۆردللى داوه

بزى زانى بهم جۆرە
رانەوەستا گورج هەلات
باسەكەي بۆ گىراوه

بچنه شهه مهيدانى
 كه وته تهكبير و چاره
 پريکرد له بون و با
 هه مانه يى برد به ديارى!

فه رمووي سه يز وو به ياني
 گورگى ملهور ئەمجاره
 هه مانه يى كى هيئى
 بو وەستاي ئازا و کاري

وهستای زانای پر هونه
بچمه شهله مهیدانی
شاخ تیزه، زوان نهزانه

وتی : «کاکی ئاسنگەر
فەرمۇویانە بەیانى
جەنگ لە گەل بىزنانە

دەردى پەنجەت لە گیام«
مامە گورگەی ناو زراو
بۇ حەق دستت ھیناوه؟»

تیزى كە دیاڭەكانم
وهستا وتي: «بەسەر چاو
ئەو ھەمانە لەولواوه

ناقابیله، تووتنه!
هه لگرتني ئاسانه!
له ژيرلچو بولانى:

بەلىٽى هى منه
حەوت و خالى هەمانه
وهستا بهم فيلهى زانى

دوژمنى كازىلە و مەر
ئابروت بچى به جارى!
چەكوش و گازى بو ھينا

ھۆى حيلە بازى به دەفر
ئەبى بىكەمە كارى
وهستا مام گورگى دانا

گورگ بوراوه له ئىشا!
لپادى نا جىگەي ديان!
له زانستا نه زانه!
چى بەسەرا هىنزاوه
بىئاگا بۇو له ئەحوال

دوو كەلپەي گورگى كىشا
ماموهستاي زاناي زۆر زان
گورگ هەرچەن فيلە زانه
نه زانى چى قەوماوه
رويىشته وە بەره و مال

تىكە ماسى هىنزا زوو
وهك مەرھەم بۇ سەربىرىن
نه خۆش چاك ئەكاتەوە!

لاشەوە بىزنى چوو
يىكى جوان و شىرىين
ۋەتكى دل ئەباتەوە

ھەرھەلات و نەھەستا
بۇم بکە را و تەكىير
بچمە شەرە مەييانى
لە گەل گورگە جەنگمان
دەردى پەنجەت لە گيام

تا بەر دوكانى وەستا
وتى: «وەستاي ئازا و ژير
قازى فەرمۇوى بەياني
وەستا ئامان سەد ئامان
تىزى كە شاخەكانم

تیتل و بیبل دهربیّنم
 چارهت له دهس منداي
 درقزنه و بهـدکاره
 شاخهـکانت چاک ئـهـکـهـم!
 با گورـگـهـ بـیـ بـهـ دـاـخـیـ
 هـیـشـتاـ خـوـرـ نـهـکـهـ وـتـبـوـ
 بـوـ بـهـ شـوـیـنـیـ شـهـقـ شـهـقـانـ

با ورگـیـ گـورـگـ بـدـرـیـنـمـ
 وـتـیـ: «ـهـوـ بـزـنـیـ دـایـهـ
 گـورـگـهـ دـرـهـ وـ زـوـرـدارـهـ
 ئـهـمـنـ يـارـمـهـ تـیـتـ ئـهـدـهـمـ
 پـوـلـایـ خـسـتـهـ سـهـرـ شـاـخـیـ
 بـوـ بـهـیـانـیـ سـبـحـیـ زـوـوـ
 مـهـیـانـهـکـهـیـ بـهـرـمـالـانـ

بو سهيريان بانگ کراون
قهپي ليگرت به ديانى
هر گورگه ئابروى ئەچى
بزنۆكەي لەدم بەربوو!
بزنه كەوتە هاتوو چوو

خەلکى ھەمووی وەستاون
گورگە ھەلمەتى ھانى
لبهد كەي بو ديان ئەبى!
قهپي گرت، به هيچ نەبۇو
نۆرەي گورگ تەواو بۇو

شاخی له ورگی چه قاند!
تیتل و بیبل ده په‌ری!
ده سیان کرده مل دایه

سمکولی کرد، تی ته قاند
سکی گورگه‌ی هه‌لدیری
تیتل و بیبل و هه‌دایه

روله شیرینه کام
یاخوا بگهن به ئاوات
بە فیللی گورگان نه‌چن

مناله جوانه کام
ئەم چیروکه دوایی هات
ھوشیار بن و زانا بن

